

[Skjerbæk.]

dette halve Aar er gaaet, hvor skal saa Ferien placeres? Hvis man skal afvente, at Tjenestetiden omtrent er udløbet, vil han jo først kunne faa sin Ferie de sidste 6 Søgndage i Perioden. Hvis Fæstemaalet er afsluttet saaledes, at Medhjælperen er fæstet for det halve Aar, kunde man maaske komme ind paa at give noget af Ferien inden for den egentlige Sommertid. Men hvis der ikke har været truffet nogen Aftale om, hvor lang Tid Fæstemaalet skulde vare, og det rent faktisk har været det halve Aar, synes jeg ikke, at der er nogen Mulighed for at placere Ferien før netop i de sidste 6 Søgndage af Perioden. Men det er muligt, at min Optattelse paa dette Omraade ikke er ganske rigtig, og jeg henstiller, at vi i Udvalget eller her i Salen faar en nærmere Belysning deraf.

De samme Vanskeligheder kan paa en vis Maade komme frem, naar det drejer sig om et Fæstemaal, der løber et helt Aar. I det Tilfælde er der Ret til 12 Dage. Men Spørgsmaalet er: Er Retten at opfatte saaledes, at man kan faa, maa jeg kalde det Forskud paa Ferie, netop inden for Sommertiden, altsaa inden hele Tiden er forløbet? Man kan jo nemlig ikke efter Lovforslaget — og det er jeg enig i — tage nogen Ferieret med til det nye Sted, hvor man skal arbejde, og derfor maa Ferien nødvendigvis placeres inden for den faktiske Tjenestetid i den enkelte Tjeneste.

Jeg er noget betænkelig ved de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Levinsen kom med, om at give en Feriedag for hver Maaned, idet man efter min Mening derved netop vilde svække det, som vel maa være Lovforslagets Mening, nemlig at støtte de noget mere langvarige Tjenesteforhold derved, at man kun har Ret til Ferien, naar det drejer sig om et Tjenesteforhold paa i det mindste ½ Aar. Men saadanne Spørgsmaal om Enkeltheder kan jo drøftes i et Udvalg.

Jeg vil gerne slutte disse Bemærkninger med at sige, at jeg haaber, at det Lovforslag, vi her har til Behandling, maa bidrage til at lette Tilgangen baade til det huslige Arbejde og til Landbrugsarbejdet, naar det som her drejer sig om de længere Tjenesteforhold, idet det er af den største Betydning, at Tilgangen bliver bedre, end den har været i de sidste Aar, baade af Hensyn til Beskæftigelsen og af Hensyn til den gode Udførelse af det nødvendige Arbejde i Hjemmene og i Landbruget.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling.

Peder Clausager: Det foreliggende Lovforslag maa vi betragte som en naturlig Følge af Ferieloven af 1938, og da det kun er en Lovfæstelse af Bestemmelser, som allerede de fleste Steder er indført, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Hartel: Mange Landmænd vil sikkert finde, at det er et mærkeligt Tidspunkt, Rigsdagen tager Spørgsmaalet om en Udvidelse af Ferie op paa, naar vi staar over for store Vanskeligheder med Hensyn til Fremskaffelse af Arbejdskraft, men kunde Lovforslagets Vedtagelse medvirke til, at Tilgangen af Arbejdskraft blev bedre, vilde det have en betydelig praktisk Værdi ved Siden af de menneskelige Hensyn, man ønsker at tage ved Lovforslaget.

Vi er tilfredse med, at Bestemmelserne om Ferie holdes paa Linie med Medhjælperlovens Bestemmelser, og at man ikke har forsøgt at forme Reglerne efter Ferielovens Bestemmelser; det er ogsaa tilfredsstillende, at Lovforslaget indirekte støtter de lange Fæstemaal, der fortjener Opmuntring paa alle Maader, idet det ikke kan nægtes, at mange uden Hensyn til Fæstemaalet forlader deres Pladser i Utide, og at Arbejdsgiveren sjælden gør Ophævelser derover, uagtet det ofte kan volde betydeligt Afbræk i Bedriften.

I Virkeligheden betyder den her normerede Forlængelse af Ferien — deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Marius Jensen — ikke andet end en Legalisering af bestaaende Praksis. Der findes ganske vist ikke bestemte Regler; og jeg ser nu ogsaa, at disse Regler er lidt vanskelige at fortolke. Det er muligt, at Forholdene i Praksis ikke bliver saa meget bedre, end de er, men da man har skabt Sikkerhed hos Medhjælperen for, at der tages Hensyn til ham, hilser ogsaa min Gruppe Lovforslaget med Tilfredshed, og hvis der ikke foretages væsentlige Ændringer deri — navnlig ikke efter de Retningslinier, der blev angivet af det ærede Medlem Hr. Levinsen —, er det sikker paa vor Støtte.

Aksel Larsen: Flere af Ordførerne har omtrent enslydende karakteriseret dette Lovforslag som en naturlig Følge af Ferieloven af 1938; saadan kan man naturligvis se paa det, og det er i hvert Fald glædeligt, at de paagældende Medlemmer nu, 3 Aar senere, er naaet til dette Synspunkt.

Da vi i 1938 behandlede Ferieloven, foreslog mit Parti, at Bestemmelserne skulde gælde ikke alene for Industriens Arbejdere, men ogsaa for Landbrugets Arbejdere.